



## בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 19846-03-20 פלוני נ' פלונית

בפני כבוד השופטת גאולה לוין

המבקש

פלוני

ע"י ב"כ עוה"ד אלכסנדר גמבריאן

נגד

המשיבה

פלונית

ע"י ב"כ עוה"ד רדיאן נגר

בעניין הקטין

ג'

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה באילת (כב' השופט מ' לוי, סגן נשיא) בתמ"ש 55339-12-19

### החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור, בעניין קיום מפגש בין המבקש לקטין ג'.

### רקע והליכים

1. הבקשה לרשות ערעור הוגשה בקשר עם הליך לפי חוק אמנת האג (החזרת ילדים חטופים) התשנ"א-1991, בו נקט המבקש ביחס לקטין.

ההליך לפי חוק אמנת האג נפתח ביום 23.12.2019 כ"בקשה בהולה להשבת קטין חטוף". על פי המתואר בבקשה, המבקש והמשיבה הם אזרחי אוקראינה ותושביה, הם הכירו בשנת 2012 וניהלו קשר זוגי, ממנו נולד ביום \*\*\* בנס, הקטין ג' (להלן: "הקטין"). נטען כי מאחר וההורים לא היו נשואים, האב נרשם בתעודת הלידה "לפי הצהרת האם: \*\*\*". לפי הנטען בבקשה, הקטין התגורר עם המבקש מגיל שנה וחצי והוא טיפל בכל צרכיו. בשנת 2018 הצדדים התחתנו ובתחילת שנת 2019 עברו להתגורר יחד. בבקשה נטען כי ביום 23.4.2019 המשיבה נטלה את הקטין מדירת בני הזוג ועברה לאימה ומאז מנעה מהמבקש כל קשר עם הבן. המבקש הגיש תביעת אבהות לבית משפט באוקראינה, לאחר שהתברר לו כי אינו רשום כאב בתעודת הלידה של הקטין. לטענת המבקש, בקשתו להסדרי ראייה נדחתה כיוון שאינו רשום כאב בתעודת הלידה. המשיבה, על-פי נטען, לא התייצבה לדיונים בבית המשפט ולשם הוכחת האבהות הופנו הצדדים לבדיקת סיווג רקמות. המבקש טוען כי גילה לתדהמתו שהמשיבה והקטין עזבו את אוקראינה ובעזרת חוקר פרטי גילה כי השניים בישראל.

לטענת המבקש, הקטין הוצא ממקום מגוריו הקבוע בעיר \*\*\* שבאוקראינה ללא הסכמתו, תוך סיכול ההליך המשפטי להוכחת האבהות שמתנהל בבית משפט באוקראינה.



## בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 19846-03-20 פלוני נ' פלונית

2. המשיבה, בתשובתה להליך (שהוגשה ביום 9.1.2020), טענה כי הבקשה להשבת קטין חטוף לא עונה לאף אחד מהקריטריונים של חוק אמנת האג, ואין למבקש כל מעמד להגיש הליך מסוג זה. לטענת המשיבה, על פי הדין באוקראינה, במקרה של לידת ילד שלא במסגרת קשר נישואין, האבהות נוצרת באחת משתי דרכים – הצהרה משותפת של האם והאב או על פי פסק דין של בית משפט. לטענת המשיבה, לא נוצרה אבהות במקרה דנן באף אחת משתי הדרכים האמורות. רישומו של הקטין נעשה על פי הצהרת האם בלבד כאקט חד צדדי ולחלוטין מקרי. היא מוסיפה וטוענת כי ענין הרישום היה ידוע למבקש מלכתחילה, והיה ידוע לו מאז לידת הקטין שהוא אמור להכיר בילד אם הוא מוצא זאת לנכון ואם הוא מרגיש כאביו של הילד. לשיטתה, לא קיים קשר אבהות בין המבקש לקטין ומשכך לא הופרו זכויות משמורת של המבקש ואין לו מעמד לעניין אמנת האג.
- המשיבה בכתב התשובה לא הכחישה את טענת המבקש כי הצדדים ניהלו קשר זוגי משנת 2012, כי בשנת 2013 המשיבה נכנסה להריון והצדדים עברו להתגורר בדירה ששכרו יחד ולקראת הלידה עברו להתגורר אצל הורי המבקש. המשיבה גם לא הכחישה כי המבקש הוא אביו הביולוגי של הקטין והתמקדה ברישום האבהות ובמעמד המשפטי שלו (סעיף 3 לתגובה).
3. ביום 24.12.2019 הגיש המבקש בקשה בהולה למתן צו להסדרי ראייה בו ביקש להורות לרשויות הרווחה לאפשר לו לראות את הקטין. בהעדר תגובה מצד המשיבה, הורה בית המשפט על קיום מפגש חד פעמי ביום 29.12.2019 במרכז קשר. יצוין כי אותה עת היה על המבקש לצאת מישראל ביום 3.1.2020, בהוראת הרשויות. שירותי הרווחה הודיעו כי לא יוכלו להוציא את ההחלטה אל הפועל כיוון שהמשיבה טוענת שהמבקש אינו אביו הביולוגי של הקטין.
4. ביום 30.12.2019 התקיים דיון בבית משפט לענייני משפחה ובו טען ב"כ המשיבה כי למבקש אין כל מעמד משפטי ביחס לקטין, ואין לו מעמד לנקוט בהליך לפי אמנת האג. בדיון חזר וביקש ב"כ המבקש כי יתאפשר למבקש לראות את הקטין, וכך גם בבקשה נוספת מיום 1.1.2020.
- ביום 1.1.2020 ניתנה החלטה על קיום מפגש במרכז קשר ביום 2.1.2020. בדיווח שירותי הרווחה (שהוגש ביום 28.1.2020) נמסר כי המשיבה, בשיחה מקדימה למפגש, טענה שכפי הנראה המבקש הוא אביו הביולוגי של הקטין, אך לדבריה בשנת 2019 שמעה מהקטין כי המשיב מכה אותו והוא מפחד ממנה, היא עברה עם הקטין להתגורר אצל אימה ולאחר מכן הגיעה לישראל. נמסר כי במפגש הילד הכיר את המבקש כאביו וכך כינה אותו. גורמי המקצוע לא התרשמו שהילד חרד או פוחד מהאב, ועל פי התרשמותם הפגישה בין המבקש לילד הייתה מרגשת מאוד וטובה, המבקש שיתף פעולה ושידר כלפי הילד אהבה, הכלה וסבלנות.



## בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 19846-03-20 פלוני נ' פלונית

5. בדיון ביום 13.1.2020 המבקש שב וביקש להיפגש עם הקטין. ביום 17.1.2020 הוגשה בקשה נוספת בעניין זה מטעמו, משלא ניתנה החלטה הוגשה בקשה נוספת ביום 31.1.2020.

המשיבה (בתגובה מיום 10.2.2020) התנגדה להמשך מפגשים בין המבקש לקטין, עקב הקושי הרגשי והעובדה שהתיק אמור להסתיים תוך מספר ימים. המשיבה אשרה שקיים קשר בין הקטין למבקש, לאור העובדה כי תקופה מסוימת הצדדים התגוררו יחד. היא הכחישה כי אמרה בפגישה שהמבקש הוא האב הביולוגי של הקטין.

ביום 19.2.2020 המבקש חזר וביקש מתן החלטה בענין הסדרי ראייה וכך גם בדיון ביום 24.2.2020. המבקש גם הציע לערוך בדיקת רקמות, כדי לקדם את העניין. המשיבה סירבה לביצוע בדיקה (הודעה מיום 26.2.2020). המשיבה גם הודיעה כי תפנה לרשות המוסמכת באוקראינה בשאלות קונקרטיות הנוגעות להליך.

6. להשלמת התמונה יצוין כי במסגרת ההליך הוגשו לבית משפט קמא שתי חוות דעת מומחה לדין הזר.

בחוות הדעת מטעם המשיבה - שערך עו"ד משה ליפשיץ – נכתב כי סעיף 135 לקודקס האוקראיני קובע ביחס לילד שנולד לאם שאינה נשואה, כאשר אין הצהרה משותפת של שני ההורים, הצהרה מטעם האב (בעת הרישום) או פסק דין של בית משפט לגבי אבהות, רישום פרטי הילד נקבע על פי שם המשפחה ואזרחות האם, ופרטי האב נרשמים על פי הוראות האם. במקרה דנן בעת רישום הקטין (ביום 22.3.2014) פרטי האב נרשמו לפי הצהרת האם. לפי חוות הדעת, **"הרישום ... אינו יכול ליצור קשר אבהות בין האדם ששמו רשום בתעודת הלידה לבין הקטין"**. לפי חוות הדעת, על מנת לשנות את אופן הרישום, יש צורך בפסק דין מטעם בית משפט באוקראינה אשר משנה את פעולת רישום האבהות שבוצעה בעבר.

7. בחוות דעת מטעם המבקש – שערך עו"ד איגור גלידר – נכתב כי בהתאם לקודקס האוקראיני, **"ההורות נובעת מעצם עובדת לידת הקטין מאת הוריו, כאשר עובדת השייכות צריכה למצוא את ביטוייה ברישום 'ספר הלידות'"**. המומחה מאשר כי במקרה דנן הרישום אודות הקטין בוצע בהתאם להצהרת האם, הוא כולל את שמו הפרטי של האב ואת שם אביו (\*\*\*) אך שם המשפחה הוא שמה של האם, ובטעות יסודו. לפי המומחה, כיוון שהרישום כולל את שמו הפרטי של התובע ושם אביו **"בהחלט ניתן לומר כי התובע גם רשום כאבי הקטין"**. המומחה מוסיף כי אין להתעלם מכך שהרישום אינו מדויק או אינו מלא ולכן המבקש הגיש תביעת אבהות במסגרתה הורה בית המשפט האזורי בעיר \*\*\* לבצע בדיקת רקמות (החלטה מיום 1.11.2019 בתיק 643/10378/19). על פי חוות הדעת, ככל



## בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 19846-03-20 פלוני נ' פלונית

שהמשיבה לא שיתפה פעולה בביצוע הבדיקה, סעיף 109 לקודקס האוקראיני מאפשר לקובע אבהות על יסוד חוסר שיתוף הפעולה מצידה. במקרה דנן קובע המומחה כי "לנוכח האמור בכתבי בי דין על אודות נסיבות היוולדות וגידולו של הקטין, כמו גם לנוכח הרישום שבוצע על ידי האם, וכן לנוכח קביעותיו של בית המשפט אודות ביצוע בדיקת הרקמות ואי שיתוף הפעולה של האשה לקיום הבדיקה, נראה שבהתאם לדין האוקראיני ניתן לקובע כי: א. התובע הוא אבי הקטין". בחוות הדעת עמד המומחה על הזכויות של האב לפי הקודקס האוקראיני, לרבות הזכות לקשר עם הקטין והשתתפות בקביעת מקום מגוריו. מכאן קביעתו כי המשיבה לא היתה רשאית לשנות את מקום המגורים הקבוע של הקטין ללא הסכמת האב, ללא קשר לאופן הרישום במרשם האוכלוסין.

8. ביום 5.3.2020 המבקש הגיש בקשה בהולה למתן החלטה לכניסתו לישראל ביום 10.3.2020 ולהורות על קיום פגישה עם בנו, שחוגג יום הולדת ביום 12.3.2020.

משלא ניתנה החלטה בבקשות להסדרי ראייה, הגיש המבקש בקשת רשות ערעור בהולה. בהחלטה מיום 11.3.2020 עמד בית המשפט (כב' השופט ש' פרידלנדר) על הקושי בהתערבות ערעורית בהחלטה שיפוטית שלא ניתנה. על מנת לקדם פתרון ולא להותיר את המבקש ללא סעד, הורה בית המשפט למבקש לפנות בדחיפות לבית המשפט קמא כדי שיתן בהקדם החלטה בבקשה לקיים מפגש ביום ההולדת של הקטין.

### החלטת בית המשפט לענייני משפחה

9. בית המשפט לענייני משפחה (כב' השופט מ' לוי, ס"נ) החליט ביום 12.3.2020 לדחות את בקשת המבקש. נפסק כי אין בפני בית המשפט כל ראייה לכך שהמבקש הוא האב. בהחלטתו הביא בית המשפט מתוך התסקירים של שירות הרווחה וחוות הדעת של המומחים לדין האוקראיני וציין כי אף המומחה מטעם המבקש אינו סבור חד משמעית בקביעתו שבהתאם לדין האוקראיני המבקש הוא אבי הקטין. בית המשפט הוסיף וקבע כי המבקש עצמו אינו בטוח באבהותו על הילד והוא הגיש תובענה לעניין זה לבית המשפט האזורי בעיר \*\*\* , שם נקבע כי לצורך קביעת אבהות יש לבצע בדיקת DNA.

מכאן הסיק בית המשפט כי "על פי מסמכי התביעה המבקש, על פי הנדרש על פי חוקי אוקראינה לעת הזו אינו אביו של הילד חרף טענותיו בעניין".

בית המשפט הוסיף ופסק:

"אומר בזהירות שאיני יודע את פשר התנהלותו של המבקש, מקל וחמר לאור הסירוב של משרד הפנים להאריך שהייתו בארץ מלכתחילה אך בוודאי שמשעה שאין לפני כל ראייה שהילד הוא בנו של המבקש ומשעה שהאם אינה מוכנה לאשר את המפגש והתנגדה לכך איני יכול לאשרו.



## בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 19846-03-20 פלוני נ' פלונית

**מבלי להקדים המאוחר ברי שהתביעה שהוגשה בנסיבות העניין תוך שימוש באמנת האג להורות על חטיפה הילד מתבררת כתביעה לא נכנה בנסיבות המקרה אך איני נדרש לכך בהחלטה זו."**

לבסוף ציון בית המשפט כי לא ברור הכיצד האב שהגיע לישראל נכנס לישראל בעת קיומה של מגפת הקורונה ואינו שוהה בבידוד למשך 14 יום כהנחיית משרד הבריאות ואמור לסכן סביבתו והילד. די בכך כדי לדחות הבקשה.

### הבקשה לרשות ערעור

10. לאחר שניתנה החלטת בית המשפט קמא החלטתי, ביום 12.3.2020, כי אין כי מקום ליתן סעד בדבר קיום מפגש לאלתר של המבקש עם הקטין, בפרט כאשר כלל לא ברור כיצד ניתן להורות על קיום מפגש בסמוך לאחר הגעת המבקש מחו"ל, נוכח החובה לשהות בבידוד בהתאם להוראות משרד הבריאות. המבקש התבקש להודיע תוך 7 ימים האם הוא עומד על ההליך.

11. ביום 12.4.2020 הגיש המבקש השלמת טיעון (לאחר שקיבל אורכות להגשת עמדתו).

לטענת המבקש, שגה בית המשפט קמא בקביעתו שאין כל ראיה שהמבקש הוא האב. לטענתו, על בסיס הנתונים העובדתיים שהיו בפני בית המשפט קמא לא ניתן להגיע למסקנה זו. המבקש מפנה לתעודת הלידה של הקטין בה מופיע שמו ושם האב של המבקש; לצו שיפוטי המפנה את המשיבה לביצוע בדיקת רקמות ולסירובה לציית לצו וסיכול הצו ע"י חטיפת הקטין לישראל בעיצומו של הליך האבהות והמשמורת; לתיעוד מבית חולים בעיר \*\*\* לפיו בעת אשפוז הילד אביו המבקש שהה לצידו; לתסקיר שירותי הרווחה מיום 28.1.2020; לסירוב המשיבה לבצע בדיקת רקמות ללא כל נימוק; למאות תמונות וסרטוני וידאו של הקטין עם אביו-המבקש (בית המשפט קמא סרב לקבל את התמונות והסרטונים); לרישום הקטין במשפט הפנים בישראל תוך ציון שם האב "\*\*\*\*".

בהשלמת הטיעון טען המבקש כי לאחרונה הוגש תסקיר משלים של שירותי הרווחה, המצביע על הדחיפות בחידוש הקשר בין המבקש לקטין. לפי התסקיר, בשיחות העו"ס עם המשיבה היא מודה כי המבקש הוא אביו של הקטין. המבקש קובל על כך שבית המשפט קמא לא נתן עד כה החלטה בבקשותיו הרבות להתערבות שירותי הרווחה, כאשר הבקשה הראשונה הוגשה עוד ביום 30.1.2020, הגם שקיימות אינדיקציות אובייקטיביות למעשה של חטיפת ילד וניכור הורי קיצוני תוך פגיעה חמורה בבריאותו הנפשית של הילד. לטענתו, וכפי שניכר בשני התסקירים של שירותי הרווחה, טובת הילד מחייבת יצירת קשר טוב ויציב בין הקטין לאביו שגידל אותו, דבר ממנו התעלם בית המשפט קמא.



## בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 19846-03-20 פלוני נ' פלונית

בעיקרי הטיעון, המבקש שב ומעלה את ההצעה לבצע לאלתר בדיקת רקמות.

### תשובת המשיבה

12. ביום 21.4.2020 הוגשה תשובת המשיבה לבקשה לרשות ערעור.

לטענתה, התביעה להשבת קטין חטוף הוגשה ללא ראשית ראיה שהתובע הוא אביו של הילד. הרישום הקיים בתעודת הלידה אינו מספיק כדי שהמבקש יוכר כאבי הקטין, כך לפי הוראות החוק באוקראינה וכך בכל העולם. לשיטתה, אם המבקש היה רשום כאבי הילד, בית המשפט באוקראינה לא היה דן בתביעת האבהות שהגיש המבקש. המשיבה חוזרת על עמדתה כי לא מתקיימים התנאים לאבהות לפי החוק האוקראיני (הצהרה משותפת של ההורים או פסק דין) ולכן למבקש אין כל זכות הורה, לרבות זכויות להסדרי ראייה, ולמחלקת הרווחה אין כל תפקיד בעניין. בתשובה קובלת המשיבה על התנהלות מחלקת הרווחה, שעל פי הנטען לחצה עליה להסכים למפגש בין הקטין למבקש.

המשיבה חוזרת גם על התנגדותה לבדיקת רקמות. לטענתה, מדובר בהליך לפי אמנת האג בו המבקש צריך להגיע להליך עם לגיטימציה. היא מדגישה כי הליך לפי אמנת האג אינו תיק אבהות.

13. המשיבה מוסיפה וטוענת כי למרות שהיה על המבקש להיות בבידוד עם הגעתו מאוקראינה ובניגוד להחלטות בית המשפט, הוא הופיע פעמיים בביתה של המשיבה, שנאלצה להזמין משטרה והמבקש הורחק ל-14 יום. לטענתה, לפי כמה ימים הוא שוב הטריד אותה טלפונית ובעקבות זאת ביקשה המשיבה (במסגרת ההליך לפי אמנת האג) צו הרחקה עד תום ההליכים. נקבע דיון ביום 19.4.2020 אליו לא הופיע המבקש. לטענת המשיבה, המבקש הוא אדם מסוכן שהפר פעמיים את הוראות החוק והחלטות בית המשפט.

המשיבה טוענת כי בבקשה לרשות ערעור מנסה למעשה המבקש לפתוח מחדש מחלוקת בתיק העיקרי, בשאלת מעמדו כאב, מחלוקת שנתונה בידי בית המשפט לענייני משפחה. לשיטתה, לבית המשפט המחוזי אין סמכות להידרש לכך, ועלולות להינתן שתי החלטות סותרות.

14. לתשובה צירפה המשיבה מסמך של הרשות המוסמכת באוקראינה, שקובע שלמבקש אין זכות הורה על הקטין. הנתונים והתיאור המשפטי המופיעים במסמך תואמים את חוות



## בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 19846-03-20 פלוני נ' פלונית

הדעת בתיק. נכתב במסמך (המתורגם) כי "נכון להיום אין שום עילות משפטיות לקביעת זכויות האב וחובות האב של \*\*\* כלפי [הקטין]".

### דיון והכרעה

15. לאחר עיון בטענות הצדדים ועל יסוד החומר שהובא לפני, באתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הבקשה לרשות ערעור, לדון בה כבערעור ולקבל את הערעור, בהתאם לסמכותי לפי תקנות 407 ו-410 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

16. אפתח ואציין כי לא ברורה טענת המשיבה כי המבקש מנסה לפתוח מחדש מחלוקת שמתבררת בתיק העיקרי, בשאלת מעמדו כאב, מחלוקת שההכרעה בה נתונה לסמכות בית המשפט לענייני משפחה.

בקשת המבקש לסעד ביניים בדמות הסדרי ראייה (שהתבקש במסגרת התיק העיקרי לפי אמנת האג) נדחתה בבית המשפט לענייני משפחה על יסוד הקביעה כי אין ראייה שהקטין הוא בנו של המבקש. המבקש, שאינו משלים עם ההחלטה, מבקש לערער עליה, ואגב כך משיג על הקביעה שעמדה בבסיסה. בכך אין כל פסול. החלטת בית המשפט לענייני משפחה אינה החלטה חלוטה, והחוק מתיר לבקש רשות לערער עליה (סעיף 52(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). המשמעות של בקשת רשות ערעור היא לבקש מערכאת הערעור לבחון את הקביעות והמסקנות של בית המשפט לענייני משפחה. מדובר בזכות חוקית שעומדת לכל בעל דין ולא ב"נסיון להיכנס בדלת האחורית כאשר הדלת הקדמית נסגרה" כטענת ב"כ המשיבה. אוסיף כי משעסקין בערעור, אין גם חשש להכרעות סותרות, מה גם שהקביעות בסוגיית האבהות בשלב זה (בשתי הערכאות) אינן קביעות סופיות, והן מוגבלות לענין החלטת ביניים בשאלת הסדרי הראייה.

17. על פי סעיף 52(ב) לחוק בתי המשפט, המוזכר לעיל, רשות ערעור על "החלטה אחרת" תינתן אם שוכנע בית המשפט כי אם הערעור על ההחלטה יידון במסגרת הערעור על פסק הדין ולא באופן מיידי, יהיה בכך כדי להשפיע באופן ממשי על זכויות הצדדים או שעלול להיגרם לצד להליך נזק של ממש, או שעלול להתנהל הליך מיותר או בדרך שגויה.

במקרה דנן, שוכנעתי כי יש ליתן רשות ערעור ולדון באופן מיידי בהסדרי הראייה, שכן המתנה למתן פסק דין עלולה לגרום נזק של ממש לקטין ולמבקש.

יוער כי הגם שמדובר בהליך לפי אמנת האג, הליך שאמור להסתיים תוך זמן קצר (ששה שבועות – סעיף 11 לאמנה ותקנה 295 לתקנות סד"א) ההליך מתנהל כבר ארבעה חודשים, ואין צפי לסיומו בקרוב. בכל אותם חודשים המבקש שב וחוזר על בקשתו



## בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 19846-03-20 פלוני נ' פלונית

למפגשים עם הקטין, אך למעט מפגש בודד אחד, לא נערך שום מפגש. בקשותיו חייבו לטעמי החלטה שיפוטית מיידית, בשל מהות העניין ובהתאם להוראות הדין. לפי תקנה 295ה(ב)6 לתקנות סד"א, מחויב בית המשפט להחליט בבקשה לסעד ביניים בעניין כל צו שלדעתו ימנע פגיעה נוספת בילד או בזכויות של צדדים מעוניינים. הסעד שהתבקש כאן, הסדרי ראייה עם הקטין, נופל לטעמי לגדר התקנה.

18. לגוף העניין, על פי החומר שלפניי, המבקש מהווה דמות הורית משמעותית עבור הקטין, לכל הפחות הוא בבחינת "אב פסיכולוגי".

יש להניח כי נתק ממושך בין קטין לבין מי שהוא רואה בו דמות אב פוגע פגיעה רגשית קשה בקטין. המשיבה לא הציגה טיעונים ממשיים לסתור הנחה זו. טענתה כי לפגישות עלולה להיות "השפעה מאוד דסטרוקטיבית ומסוכנת" (סעיף 3 לתגובה מיום 12.3.2020) מתבססת כולה על כך שלמבקש אין מעמד משפטי של הורה. לא ברור כיצד ההיבט הרישומי-המשפטי משליך על רווחתו הרגשית של הקטין וטיב הקשר עם המבקש. מרכז הכובד, מבחינת טובת הקטין, מצוי בקשר ההורי הקיים דה-פקטו, ולא בפן הרישומי.

הדיווחים של שרותי הרווחה תומכים בכך שהמבקש הוא אב פסיכולוגי וכי קיום מפגשים יהיה לטובת הקטין. כך, במסמך של שירותי הרווחה מיום 7.4.2020 מביעה העו"ס עמדתה כי הקטין זקוק לקשר מיטבי עם שני הוריו. היא מציינת כי המפגש הבודד במרכז קשר הצביע על קשר משמעותי ביניהם על רקע מאבק בין ההורים. היא מוסיפה כי גם אם המבקש אינו האב הביולוגי, קיימת הסכמה שהוא האב שגידל את הקטין, והאם עצמה ציינה שהמבקש הוא דמות משמעותית מאוד עבור הקטין, לאורך שנות חייו באוקראינה ותקופה ממושכת הקטין גדל אצלו, הוא שטיפל בו ודאג לו כשהיא נאלצה לעבוד.

19. אוסיף כי מעבר ל"הורות הפסיכולוגית", קיימות אינדיקציות גם להורות ביולוגית של המבקש ביחס לקטין. המבקש הצהיר כי הוא אביו של הקטין, והמשיבה למעשה לא הכחישה אבהותו הביולוגית (להבדיל מהאבהות המשפטית). אין מחלוקת כי השניים קיימו קשר זוגי שנתיים עובר ללידת הקטין, במהלכו התגוררו יחד. ארבע שנים לאחר לידת הקטין הצדדים נישאו והתגוררו יחד עד למשבר באפריל 2019.

המבקש הסביר כי הגיש תביעה לאבהות כדי להסדיר את הרישום במרשם האוכלוסין באוקראינה, לאחר שהמשיבה ניתקה את הקטין ממנו וכפרה במעמדו. לא ברור על מה נסמכת קביעת בית המשפט קמא, לפיה המבקש הגיש תביעה לאבהות משום שאינו בטוח בשאלת אבהותו.

20. אשר למעמדו המשפטי של המבקש, מדובר בסוגיה מורכבת, שאין מקום לקבוע בה מסמרות בשלב זה של החלטת ביניים. אסתפק בכך שעמדת המשיבה - לפיה בהעדר רישום





## בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 19846-03-20 פלוני נ' פלונית

המבקש ברישומים הפורמליים באוקראינה הוא נעדר מעמד של אב ואינו רשאי לנקוט בהליך לפי אמנת האג - אינה נקייה מספקות. כאמור לעיל, המשיב נקט בהליך משפטי באוקראינה כדי להסדיר את מעמדו. המשיבה, מצידה, לקחה את הקטין מאוקראינה לישראל. על פניו, המשיבה אינה משתפת פעולה עם ההליך המשפטי שנועד לקבלת פסק דין בדבר אבהות. בה בעת היא טוענת כי על פי הדין באוקראינה, הדרך "ליצור אבהות" היא על פי פסק דין של בית משפט. כך גם לפי חוות דעת המומחה מטעמה ולפי המסמך של הרשות המוסמכת אותו הגישה לאחרונה.

ספק אם במצב דברים זה, בו המשיבה מסכלת לכאורה את יכולתו של המבקש לקבל פסק דין כמתחייב בדין האוקראיני, היא יכולה להישמע בטענה שלא ניתן פסק דין. הוא הדין לגבי טענתה כי אין למבקש זכויות משמורת (כמשמעותן באמנת האג) שעה שהמבקש הגיש תביעת משמורת באוקראינה והמשיבה מסכלת את בירורה. ספק אם עמדת המשיבה מתיישבת עם עקרון תום הלב ועם העקרונות של אמנת האג, שנועדה להתמודד עם תופעה של הבאת ילדים בידי אחד מהוריהם למדינה אחרת תוך פגיעה בזכויות המשמורת של ההורה השני. תכלית האמנה היא כי סכסוך המשמורת יתברר במקום מגוריו הקבוע של הקטין ולא במדינה אליה הובא חד צדדית על ידי אחד מהוריו. תכלית נוספת היא שלא ליתן תמריץ להרחקת הקטין ממקום מגוריו הקבוע, בבחינת "לא יצא חוטף נשכר" (ראו והשוו בע"מ 2270/13 פלונית נ' פלוני (ניתן ביום 30.5.2013) שם נפסק כי יש לתת משקל לחלקה של האם ביצירת המצב שהקשה על מימוש אמנת האג).

21. מדובר, כאמור, בשאלה מורכבת ולמיטב ידיעתי תקדימית. היא ראויה לעיון ובירור יסודי ותוכרע במסגרת ההליך העיקרי.

בשלב זה, די בכך שקיימת זיקת הורות משמעותית של המבקש לקטין, ובכך שההליך לפי אמנת האג אינו משולל יסוד, כדי להידרש לבקשה להסדיר ראייה לגופה. בחינת הדברים לגופם מעלה כי חידוש הסדרי הראיה מתחייב כדי למנוע פגיעה נוספת בקטין ובזכויות המבקש.

נוכח הזמן הרב שחלף ללא הסדרי ראייה, אני מוצאת להורות על קיום מפגשים לאלתר.

המפגשים יתקיימו פעמיים בשבוע, בימים ראשון ורביעי, למשך שעתיים בין השעות 16:00 עד 18:00. במידת האפשר (בהינתן מגבלות הקורונה) מקום איסוף והחזרת הקטין יהיה במרכז הקשר באילת. ככל שהדבר אינו אפשרי, העו"ס לסדרי דין תקבע את מקום האיסוף וההחזרה של הקטין.

המפגש הראשון יתקיים ביום 26.4.2020 בשעה 16:00.



## בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 19846-03-20 פלוני נ' פלונית

מובהר כי אין בצו ההרחקה של המבקש מהמשיבה כדי למנוע את קיום המפגשים וכי קיום המפגשים אינו מותנה בהסכמת המשיבה.

סוף דבר – החלטתי לקבל את הערעור ולהורות על מפגשים פעמיים בשבוע בין המבקש לקטין \*\*\* כמפורט לעיל.

המזכירות תשלח ההחלטה לא דיחוי לב"כ הצדדים ולשירותי הרווחה בעיריית אילת (טל' 08-6367891/2). (anatm@eilat.muni.il)

מתירה פרסום ההחלטה ללא שמות ופרטים מזהים.

ניתנה היום, ל' ניסן תש"פ, 24 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

גאולה לוי, שופטת